

обществено положение, а бѣ постѣгналъ на невръстни момичета. Отпърво Павелъ помислилъ, че това е клевета, както казваше арестувания. А кога разпита децата, кога залови съ какво ги е подмамвалъ — Павелъ остана като грѣмнатъ.

Този забравенъ случай сега му доде на умъ и усили вѣрата въ онова, което казваше старецътъ.

Въ какво е кривъ свѣта за грешкитѣ на този престѣпникъ?

Павелъ се убеждаваше, че охолния човѣкъ, когато има всичко, пакъ се отдава само на гоение и слабости.

Спомняйки си какво е видѣлъ като стражарь, той си припомни и друго: единъ голѣмъ богаташъ, който имаше средства за два живота, бѣше заловенъ въ фалшиви чекове,